

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל דורון סורי ז"ל

בן פרידה וציון

נולד בירושלים

בתאריך ו' באייר תש"ס, 22/4/1980

התגורר בירושלים

התגייס ביולי 1998

שרת בחיל האוויר

נפל בעת שירותו, בפיגוע חבלני

בתאריך ח' באלול תשס"א, 26/8/2001

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 6 שורה: 8 קבר: 4

הותיר אחריו הורים ושני אחים

בן 21 בנפלו

קורות חיים

בן פרידה וציון. נולד ביום ו' באייר תש"ס (22.4.1980) בירושלים, בן שני להוריו. אח לנועם, שרון ואלון.

דורון התגורר עם משפחתו בשכונת קרית יובל בירושלים, למד בבית-הספר היסודי 'סטון' ובבית-הספר התיכון 'עמל ע"ש ליידי דיוויס' בירושלים. דורון היה תלמיד רציני, שקדן, צנוע ומצטיין, שהיה נכון תמיד להשקיע בשיפור חזות כיתתו ולהושיט עזרה למי מחבריו לכיתה שהתקשו בלימודיהם - והכל בחיוך, בצנעה ובהרבה אהבה. "חייך והעולם יחייך אליך", היה המוטו על פיו חי דורון, ואכן הוא עשה כל דבר בחיוך ובכך השרה מצב-רוח טוב על כל הסובבים אותו. דורון היה חבר טוב, אדם אופטימי וטוב לב.

בחודש יולי 1998 התגייס דורון לצה"ל. מיד לאחר הטירונות יצא ללימודים במסגרת עתודה טכנולוגית במכללת 'אורט' בירושלים. במסגרת לימודיו, אותם סיים בהצטיינות, רכש תעודת הנדסאי אלקטרוניקה. פרויקט הגמר שהכין עם סיום לימודיו, בנושא רובוט

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

מבוקר מיקרו-מחשב, זכה במקום השני בתחרות פרוייקטים ארצית למדע ולטכנולוגיה - 'טלקום 2000'.

עם תום לימודיו, בחודש אוגוסט 2000, שב דורון לצה"ל ושובץ כטכנאי מערכות לוחמה אלקטרונית בטייסת תחזוקה בבסיס חיל-האוויר בלוד. במסגרת תפקידו היה אחראי על בדיקתן של מערכות לוחמה אלקטרונית לפני טיסות מבצעיות ועל הכנתן. דורון היה חייל מסור ואחראי, שתרם רבות, מבחינה מקצועית ובתחום ההווי החברתי ביחידה, איש אלקטרוניקה מעולה, שאהב מקצוע זה. הוא השקיע בתכנון ובבניית תוכנית לאיתור תקלה נפוצה במערכת המחשבים ביחידתו. על פרוייקט זה זכה בהערכה רבה, ואף בפרס ייעול מיוחד.

ביום 25.8.2001 נפגע דורון בפיגוע חבלני באזור מודיעין. כשלוש שעות לפני-כן, ביום שבת, חזר דורון לביתו מחופשה באילת. בצאת השבת הסיע דורון את שרון אחותו, בעלה יניב ושתי בנותיהם הפעוטות לביתם שביישוב עופרים. במהלך הנסיעה, בכביש 443 המחבר את ירושלים עם מודיעין, ירו מחבלים על מכוניתם. דורון נפצע אנושות, הוחש לבית-החולים תל השומר ונפטר מפצעיו למחרת היום, ביום ח' באלול תשס"א (26.8.2001). בפיגוע נהרגו גם אחותו שרון ובעלה יניב בן שלום, שגוננו בגופם על שתי בנותיהם וכך הצילו אותן.

בן עשרים-ואחת היה דורון בנופלו. הוא הועלה לדרגת סמל לאחר מותו. דורון הובא למנוחות בבית-העלמין הצבאי בהר הרצל. הותיר אחריו הורים ושני אחים.

מפקדו של דורון ספד לו: "לא נשכח את הרגעים היפים, החיוך האופטימי וטוב הלב. אתה בטח מסתכל מלמעלה, עושה את התנועה הרגילה עם היד ואומר 'עזבו שטויות'... אתה הילד המקסים עם החיוך הנצחי שאינו מפסיק."

משפחתו של דורון הנציחה את זיכרו בספר שהוציאה לאור.

אביו של דורון כתב: "מה כבר יכול לכתוב אב לזכר בנו מבלי להישמע בנאלי. דורון, כשמך כן אתה. מתנה היית שניתנה לי למשך 21 שנים אולם נלקחה ממני. ילד אשר החיוך לא מש מעל פניו והאופטימיות השופעת הדביקה את סביבתו... ילד מקסים היית, גדלת לנער ולבחור לתפארת - אך שקט וצנוע. מעולם לא דרשת וביקשת, 'אבא תקנה לי',

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

'אבא תיתן לי'. ההיפך הוא, רציתי להעניק - אך בצניעותך תמיד ענית 'אבא, אני לא צריך'... היית נער חברותי ומבוקש, מוקף חברים וחברות מכל קצות הארץ ותמיד ידעת לשמור על הקשר איתם. גדלת והיית לגבר אשר כולם חיפשו את קרבתו ועצתו, שמחת לעזור ולהושיט יד לחברים ולבני המשפחה, כל זאת בחיוך ובאופטימיות. גם נסיעתך האחרונה היתה במטרה לעזור לאחותך ולגיסך להגיע הביתה..."

אמו כותבת: "דורון, בני היקר. לכתוב בלשון עבר לא אוכל. דורון תמיד מחייך, לוקח את החיים בקלות. אוהב לעזור לכולם ולקחת אחריות. על אלון אחיך היית אחראי. את אמא אתה אוהב תמיד ודואג לבריאותה. הי' ישמור עליך למעלה בשמים. דורון במוצאי שבת האחרון שלך, לקחת את שרון ויניב עם הבנות לביתם. רק הגעת מאילת וכבר נסעת. בכביש מודיעין ארבו לכם מחבלים וקטפו את חייכם. שרון בתי, חתני יניב ודורון בני, קטפו את חייכם. הלב של אמא שבור לשלושה. אוהבת אתכם ילדים שלי. יהי זכרכם ברוך."

כתב אחיו הגדול, נועם: "... היית לי אח נפלא, עוזר ותומך ותמיד נכון למלא כל בקשה בכל עת... תמיד היה לנו את חוש ההומור שלנו, עם הבדיחות שאף אחד אחר לא הבין אבל בינינו היתה הבנה... אתה זוכר, תמיד כשהתאספנו כל המשפחה, רון בתי הקטנה לא היתה מוותרת על האפשרות לשחק איתך ולהשתולל איתך, היא לא רצתה אף אחד - רק את דורון... אני גאה בך כל כך וגאה בכך שהיתה לי הזדמנות להיות אחיך."

כתב אחיו הצעיר, אלון: "תמיד ידעת לעודד ולטעת בי ביטחון, תמיד ידעתי כי יש לי על מי לסמוך ואתה תעמוד לימיני ותעזור לי. רקמנו עשרות חלומות ביחד, שנפתח דברים בתחום שכה אהבנו - אלקטרוניקה, אתה, נועם ואני, ועכשיו הכל ירד לטמיון, נועם ואני כעת לא שווים כלום בלעדיך."

חברו רונן כותב: "תמיד היית מתחשב, רגיש ומבין יותר מכל אחד אחר. אליך יכולתי לבוא כשהיה לי רע ואליך יכולתי לבוא כשהיה קשה במשהו, וכמובן לסמוך עליך בעיניים עצומות... תמיד אני אזכור אותך, בכל מקום ובכל זמן. כל דבר שאני אעשה, אתה תהיה שותף לו..."

חברתו מיכל כתבה: "לכתוב שהיית אדם מצחיק - כולם יודעים. לכתוב שהיית אדם שמח, שאף פעם לא נראה עצוב ואף פעם לא בכה - גם כולם יודעים. לכתוב שתמיד היית מחייך, לא משנה מה קרה - גם את זה כולם יודעים. לכתוב שהיית אדם טוב, ישר, צנוע, שאין עוד כמוהו - את זה

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

בטח ובטח כולם יודעים... דורון - אנשים כמוך אין עוד וגם לא יהיו. היית מישוהו מיוחד, משהו מיוחד - מישוהו שתמיד ידע להצחיק, להקסים, להדהים... היית אדם מיוחד במינו, אדם מיוחד שאין לו תחליף. כולם אומרים שהפסדנו את האדם הכי מיוחד, הכי טוב אבל אני אומרת שהרווחנו - שהרווחנו להכיר אדם מיוחד, שאין לו תחליף, אדם שתמיד ייזכר לטובה..."

בבית-הספר 'עמל ליידי דיוויס', שבו למד דורון, הקימו לזיכרו בספריית בית-הספר חדר מחשבים ומולטימדיה הנקרא 'פינת דורון'.

